

2) Zarzut drugi, wedle którego:

- Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez odliczenie ceł antydumpingowych jako kosztu przy obliczaniu ceny eksportowej, przez co nie ustaliła wiarygodnego marginesu dumpingu dla potrzeb wyliczenia prawidłowej kwoty refundacji ceł antydumpingowych, co doprowadziło do naruszenia art. 2 ust. 9 i 11 oraz art. 11 ust. 10 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

3) Zarzut trzeci, wedle którego:

- Komisja Europejska nie poinformowała skarżącej w sposób szybki i adekwatny o wymogach, jakich należy przestrzegać w celu spełnienia przesłanek określonych w art. 11 ust. 10 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, naruszając tym samym przysługujące skarżącej prawo do obrony, jak również zasadę dobrej administracji, która jest utrwaloną zasadą prawa Unii, a także została skodyfikowana w art. 41 Karty praw podstawowych.

4) Zarzut czwarty, wedle którego:

- w wyniku powyższego, Komisja Europejska bezprawnie wstrzymała wypłatę dodatkowych refundacji ceł antydumpingowych, które słusznie należą się skarżącej ze względu na opisane wyżej naruszenia prawa Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 81, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Beco przeciwko Komisji

(Sprawa T-81/12)

(2012/C 118/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Beco Metallteile-Handels GmbH (Spaichingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Pfeiffer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. (sprawa (2011) 9112 wersja ostateczna)
- obciążenie Komisji kosztami zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że wbrew stanowisku Komisji, jej wniosek o zwrot ceł antydumpingowych, który został oddalony na mocy decyzji Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. nie został złożony w zwłocie i w związku z tym jest dopuszczalny.

W tym względzie skarżąca wskazuje, że wniosek został złożony w sześciomiesięcznym terminie zgodnie z art. 11 ust. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu warunkiem wniosku o zwrot jest uiszczenie ustalonych ceł przez wnioskodawcę. Wbrew stanowisku Komisji termin sześciu miesięcy przewidziany w art. 11 ust. 8 rozporządzenia nr 384/96 nie może wygasnąć przed chwilą, w której wniosek o zwrot stanie się dopuszczalny.

Również zgodnie z obwieszczeniem Komisji dotyczącym zwrotu ceł antydumpingowych z dnia 29 maja 2002 r.⁽²⁾ „jedynie przywozy, w odniesieniu do których w pełni uiszczono cła antydumpingowe mogą być przedmiotem” wniosków o zwrot [pkt 2.1 lit. b) obwieszczenia]. Zdaniem skarżącej wskazane obwieszczenie stanowi również w sposób wyraźny, że jedynie importerzy „mogący wykazać, że uiszcili bezpośrednio lub pośrednio cła antydumpingowe w związku z danym przywozem” mogą się ubiegać o zwrot [pkt 2.2 lit. a) obwieszczenia].

Skarżąca podnosi również, że decyzja z dnia 13 grudnia 2011 r. narusza uzasadnione oczekiwania skarżącej oparte o obwieszczenie Komisji z dnia 29 maja 2002 r., a także zasadę dobrej wiary.

Ponadto, skarżąca podnosi, że wskazana decyzja z dnia 13 grudnia 2011 r. narusza zasadę pewności prawa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1).

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji dotyczące zwrotu ceł antydumpingowych (2002 C 127/06) z dnia 29 maja 2002 r. (Dz.U. C 127, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Chico's Brands Investments przeciwko OHIM — Artsana (CHICO'S)

(Sprawa T-83/12)

(2012/C 118/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chico's Brands Investments, Inc. (Fort Myers, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: T. Holman, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Artsana SpA (Grandate, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 października 2011 r. w sprawie R 2084/2010-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CHICO'S” dla towarów i usług z klas 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1585579

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Artsana SpA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany we Włoszech graficzny znak towarowy nr 420865 „chicco” dla m.in. towarów z klasy 25; zarejestrowany we Włoszech graficzny znak towarowy nr 846672/380042 „chicco” dla m.in. towarów z klasy 25; graficzny międzynarodowy znak towarowy nr 763084 „chicco” dla m.in. towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izłą Odwoławczą, że dowody przedstawione przez wnoszącego sprzeciw wykazały rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego we Włoszech. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izłą Odwoławczą, że w przypadku zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2012 r. — Lilleborg przeciwko OHIM — Hardford (Pierre Robert)

(Sprawa T-85/12)

(2012/C 118/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lilleborg AS (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: E. Ullberg i M. Plogell, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Hardford AB (Limhamn, Szwecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie R 2462/2010-1 i w konsekwencji nakazanie OHIM przeprowadzenia oceny przedstawionego przez skarżącą dowodu istnienia, ważności i zakresu wcześniejszego znaku towarowego;
- tytułem żądania ewentualnego: zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej poprzez wydanie własnej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 8541849 „Pierre Robert”; oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania, włącznie z kosztami powstałymi w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów i Izłą Odwoławczą OHIM

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Pierre Robert” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8541849

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: szwedzki znak towarowy nr 164251, będący słownym znakiem towarowym „PIERRE ROBERT” dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości